

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobce: **P. J.-M. M.**, nar. X, státní příslušnost K., doručovací adresa: u pana S. G., X, zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům se sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, pošt. schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.7.2013 č.j. OAM-199/ZA-ZA02-ZA14-2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení výše uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl, že jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a písm. e) zák. č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25i zákona o azylu zastavil.

V žalobě především namítá, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany byl zkrácen na svých právech, neboť správní orgán porušil § 3 správního řádu a § 25, § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu. Žalobce jako nové důvody pro udělení mezinárodní ochrany uvedl zhoršení zdravotního stavu a aktivní účast na demonstraci na Václavském náměstí v prosinci 2011 proti politickému režimu KDR, z čehož má obavy v případě návratu do země původu. Těmito skutečnostmi se však správní orgán nezabýval. Dále namítá, že v napadeném rozhodnutí

chybí posouzení, zda nedošlo v čase podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany k zásadní změně situace v KDR. Žalobce se domnívá, že v souvislosti se zhoršením jeho zdravotního stavu splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu. Žalobce má obavy z pronásledování v případě návratu do vlasti nejen proto, že utekl jako bývalý profesionální voják, ale v současné době i proto, že aktivně vystoupil proti politickému režimu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel její oprávněnost, neboť se domnívá, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Poukázal na obsah správního spisu, z něhož vyplývá, že žalobce v průběhu řízení nesdělil takové skutečnosti, které by odporovaly použití ust. § 25i ve vztahu k ust. § 10a písm. e) zákona o azylu. Poukazuje na to, že toto je již žalobcova 5. neúspěšná žádost o udělení mezinárodní ochrany na území ČR. Co se týče zmiňované účasti žalobce na demonstraci na Václavském náměstí v Praze, žalobci nic nebránilo v tom, aby se o této skutečnosti zmínil již v předchozí žádosti, neboť tato se měla konat již 17.12.2011. Žalovaný rovněž trvá na tom, že v KDR k zásadní změně politické situace ve vztahu k případu žalobce nedošlo. V doplnění žaloby se uvádí, že situace v KDR je napjatá, k porušování lidských práv dochází na denním pořádku, političtí oponenti jsou trestáni vězením, kde převažují nelidské podmínky. Tato situace však v KDR trvá po mnoho let, a proto i z tohoto důvodu považuje žalovaný odůvodnění v daném směru za zcela dostačující.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, kterými je vázán a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce dne 4.7.2013 podal 5. žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V žádosti uvedl, že vlast opustil v roce 1992 z důvodu nesouhlasu s vládním režimem, kdy mu byl dán rozkaz střít do demonstrantů. Do České republiky poprvé přijel v srpnu 1994, v roce 2005 – 2006 pobýval v Německu. O mezinárodní ochranu žádá z důvodu, že jeho země je okupována cizími silami z Rwandy, což považuje za nepřijatelné, proto se v prosinci 2011 zúčastnil pochodu konžské diaspory v Praze. V případě návratu do vlasti mu hrozí smrt, dále uvedl, že má zdravotní problémy, které jsou specifikované v doložených lékařských zprávách. Dne 10.7.2013 byl žalobce vyslechnut do protokolu. Uvedl, že současnou žádost založil na zdravotních problémech, kterými trpí asi 3 – 5 let. V předchozích žádostech také uváděl, že má zdravotní problémy, které u něho zjistil lékař v Zařízení pro zajištění cizinců. Jedná o syfilis a další onemocnění v důsledku neléčení této choroby. Na přelomu února a března 2013 podstoupil operaci oka, nyní ho dne 26.7.2013 čeká operace varlat. Na podporu svých tvrzení žalobce předložil správnímu orgánu lékařskou zprávu ze dne 3.8.2012 – diagnóza syfilis, lékařskou zprávu z oční ambulance havířovské nemocnice ze dne 1.3.2013 potvrzující excisi tumorku levého dolního víčka, propouštěcí zprávu ze dne 9.5.2013 z ostravské nemocnice s diagnózami sekundární syfilis, diabetes, chronická periodontitida a varikokéla. Dále předložil zprávu z urologického vyšetření ze dne 3.6.2013 s diagnózou zvětšení varlat oboustranně, lékařskou zprávu ze dne 11.6.2013 s diagnózou hydrokély a potvrzení ze dne 20.6.2013, že je s touto nemocí léčen a objednan k operaci na 26.7.2013.

Jak bylo výše uvedeno, důvodem pro podání 5. žádosti o udělení mezinárodní ochrany je zhoršení zdravotního stavu žalobce a aktivní účast na demonstraci na Václavském náměstí proti politickému režimu v zemi původu žalobce a nedostatečné posouzení, zda v zemi původu žalobce nedošlo ke změně situace.

Podle § 10a písm. e) „žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podá-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany“. Druhou podmínkou pro přijatelnost opakované žádosti je, že se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. V této souvislosti soud připomíná, že v rámci azylového řízení existují 2 základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak již Nejvyšší správní soud vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7.12.2005 č.j. 4Azs 151/2005-86 „Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho, původu je zcela nereálná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.“ Nejvyšší správní soud dovodil, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze jemu a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemena tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. neudělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta.

Obsah správního spisu je podle názoru soudu dostatečným podkladem pro závěr, který učinil žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, tedy že žalobce ve své nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany nezmínil nové skutečnosti, které by nemohl uvést v předchozí žádosti. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, žalobce čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal dne 8.8.2012. V průběhu tohoto správního řízení uvedl, že je představitelem strany UDPS v ČR. Vlast opustil z důvodů, které uváděl v předchozích žádostech, tj. že nesouhlasí s politikou ve své vlasti, z týchž důvodů opakovaně požádal o mezinárodní ochranu, ke svému zdravotnímu stavu výslovně uvedl, že je v pořádku. Správní orgán dne 17.8.2012 řízení rozhodnutím zastavil pro nepřípustnost žádosti. Pokud žadatel v páté žádosti poukazuje na svůj špatný zdravotní stav, je nutno uvést, že tento mu byl znám již z lékařské zprávy ze dne 3.8.2012, kde byla stanovena diagnóza syfilis. Žalobci proto nebránilo nic v tom, aby se o této skutečnosti zmínil již ve 4. žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Soud shledal nedůvodnou námitku žalobce, kterou poukazuje na svoji účast na protivládní demonstraci na Václavském náměstí dne 17.12.2011. Také tento důvod měl žalobce možnost uvést již při podání 4. žádosti o udělení mezinárodní ochrany, pokud tuto situaci považoval za závažný důvod k podání žádosti.

Žalobce v doplnění žádosti uvedl, že situace v KDR je napjatá, dochází k porušování lidských práv, političtí oponenti jsou trestáni vězením, kde převažují nelidské podmínky. Žalobce však konkrétně neuvedl, k jakému zhoršení politické situace v KDR od 8.8.2012, kdy podával 4. žádost o udělení mezinárodní ochrany, došlo, takže žalovaný postupoval správně, pokud situaci v zemi původu žalobce zhodnotil na základě všeobecně dostupných informací a

uzavřel, že nedošlo k takové zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

Soud posoudil námitky žalobce jako nedůvodné, a proto se ztotožňuje se závěrem žalovaného, který ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a písm. e) zák. č. 325/1999 Sb., o azylu.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož náhrada nákladů řízení přísluší tomu, kdo měl ve věci úspěch. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. ledna 2014

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně